

Het begon allemaal door Marte, zij is de schuldige. Ze vertrok voor een half jaar naar Parijs en vroeg of wij haar in het voorjaar kwamen opzoeken. Dat deden we graag en wel per racetandem, een mooie uitdaging, tamelijk goedkoop en bovendien stond er toevallig een in het schuurtje. We hadden voor het bezoek wegens studieactiviteiten maar vijf dagen de tijd. Twee dagen heen en twee terug, dan konden we er een hele dag zijn! Zo gezegd zo gedaan. Met groot gebrek aan slaap en niet al te goede fietsconditie begonnen we deze tocht en slaagden wonderwel. En: we konden natuurlijk niet zonder verrassing komen...

Gang van zaken:

Daan aan Anke:

O en ik heb het plan aan Hans verteld! nouja het plan zonder paard dan.

Anke aan Daan:

Voor dat achterwiel. Is het niet mogelijk om er een ander wiel in te zetten (tijdelijk) met het origineel pignon?

Ik zie het gesprek met je vader al voor me:

"ja, Anke en ik gaan dus Marte bezoeken."

"o, leuk"

"In Parijs"

"leuk"

"Met de fiets"

"ZoZo"

"In vier dagen"

"Zou ik maar niet teveel bagage meenemen"

"We wilde eigenlijk als pa..., we wilde ei..., we wilde gaan kamperen...."

"En een hele tent meenemen...?"

....nou ja dat paard torsen we ook wel mee hoor...!

haha

Ik ga even zoeken..

Anke aan Daan:

Ps ik en nog op zoek naar patronen voor paardenhoofden. Tot nu toe heeft de zoektocht nog niets bruikbaar opgeleverd. Kan zijn dat het gewoon neer gaat komen op proberen...

Weet jij de gemiddelde temperatuur op het parcours Delft Parijs in de periode 24/25 april? En weet Marte al dat we komen?

Marte vanuit Parijs:

hoe staat t met de langs-plannen? ik heb inmiddels gehoord dat het met die onveiligheid in het noorden wel mee schijnt te vallen (maar goed het hangt er dus vanaf met wie je praat...)... ze zeiden dat het meer een geval was van je fiets niet onbeheerd achter laten enzo, en dat je minder problemen hebt als fietser aangezien je niet over de mega-grote wegen gaat... als ik jullie was zou ik dus maar gewoon voor de kortste-weg-optie kiezen...

dezelfde mensen wensten jullie ook erg veel sterkte maar betwijfelden desalniettemin of jullie ooit aan zouden komen... wat is het plan precies? wanneer vertrekken jullie en wanneer hopen jullie mij te bereiken? ik heb hier jammergenoeg maar 1 matje dus ik hoop dat jullie op de een of andere manier nog een matje en slaapzakken kunnen meenemen... tot hoelang blijven jullie? hebben jullie nog

speciaal wensen (wat moet ik inslaan om jullie te kunnen redden van de uitputting?). ik hoop dat het allemaal nog doorgaat...

Daan aan Marte:

Het plan is hier vrijdag de eerste pont bij Maasluis te nemen. Dan via Vlissingen Lille te bereiken. De dag erna via Arras naar Parijs, om de Eiffeltoren en naar Claude Bernard. We hebben al een mooie route voor de stad in. Waarschijnlijk is dat een zwaar dagje dus. Dan zullen we wel laat aankomen. Nou zondag dan doen we mee aan jouw programma... maar of we genoeg benen voor het jazzige nachtleven hebben weet ik niet... ook willen we niet te laat slapen schat ik in. Maandagochtend vroeg, voor alle spits (tot nu toe niet aan gedacht...oeps) vertrekken we weer richting Delft. Meer dagen kunnen we helaas niet missen... Dat cd'tje is niet zo'n probleem (60 gram extra x 480 kilometer is met dezelfde energie 26 seconde langer) maar euh, een slaapmat en zak (zo'n 42 en een halve minuut extra, ook nog afhankelijk van de wind), daar hadden we niet zo op gerekend... kun je daar echt niets regelen?

Anke aan Marte:

Hee Marte; Ik hoop echt dat je een slaapzak kan vinden...of een dekentje; Want de voorbereidingen zijn in volle gang...

Marte vanuit Parijs:

ik heb er al een, en ook een matje, dus nu nog een slaapzak.... maar t gaat goedkomen, desnoods slaap ik onder een berg handdoeken. had me niet helemaal gerealiseerd dat jullie morgen al weggaan; SUPER veel succes en sterkte en plezier natuurlijk, ik kijk uit naar jullie komst!!

Daan vanuit Parijs aan Hans:

nu nog terug..
wel wat grote problemen gehad...
pedaal ging los en schroefdraad kapot...
en er zit een trapas een beetje los...
we gaan nu een fietsmaker zoeken,,,

Anke aan Marte:

We zijn weer thuis. Donder en bliksem de laatste 20 minuten. Harde klappen waren dat. Weet niet of mijn oren nu harder piepen of mijn knieën. Alles doet zo'n pijn. Mocht ik ooit weer eens op zijn briljant idee komen... kan je me dan aan dit moment herinneren. Ik doe dit echt nooit meer.
k ga nu maar even slapen